

szenjom, Schweczenjom a tak dale. To bje tedom Boža Ssluzba menowane.

Alle služicž rjeka, dyž ty činiš, sčtož tebi porucžene budže. Tehodla je wjeste, so sčtuž Bohu služicž ze, to činičž dyrbi, sčtož jemu Boh pschikaje, a niz to, sčtož so jemu sda. Kaf da pschikaje Boh, so so jemu služicž dyrbi? Tudy steji to: Jeli so ty Bohu služicž zesch, netrebasch ty tehodla dalofo khodzicž, aby bjezacž, ani wele Beneš sa to dawacz. Lubuj Boha a twojebo Blisheho. Kaf pak moł tebi Boh swoju Ssluzbu blischo horjepo tožicž aby lochschu scžinicž, hacž na tajke Waschnje, dyž ty twojebo Blisheho lubujesch a jemu schitku Dobrotu wopokajesch, so to Boh tak horjewšacz ze, jako by ty to jemu wopokasat? To je krasna Wuczba, dyž ty twojemu Blischemu Dobrotu činiš, so to Boža Ssluzba je, a je Bohu samemu činena.

Tajka Wuczba, praju ja, budže na sudnym Dnju dživnu Haru nacžinicž. Pschetož Krystus praji sam: Čzi Besbožni budža prajicž: Dy smy my tebe widžili lodneho aby laczneho? Alle Krystus budže wotmolwicž, a prajicž: Sčtož wy temu najmenschemu bes ty mi mojim činili nešše, to nešše wy mi činili. So to tehodla wjeste a tak wobšanknene je, dyž ty khudemu Kschosžijanej Koschlu, Jaku aby hajtež Kreptu symneje Woddy dasch, da so ty to Krystuskej dat. A tudy nedyrbi ničto žane Rosdžjelenje činicž.

Neje pak to ton Čžert sam, so my to tak žylje sabpžemy, a newopomnimy, so my naschemu Bohu Knesej samemu na jene tak lošchke Waschnje služicž možemy a jo tola nečini my? My sebi myšlimy: Dy bychmy my wedžili, dže by Krystus knamakanju byt, my žyli bježecz a romadu snopšecz schitko, sčtož bychmy mjeli. Alle sčto da je treba tajkich Myšlow, schaf my tudy blyšchimy, so ta

druha Kasnja tej prjenej runa je. Steho je schaf wjeste, so nasch Boh a Knes to horjewšacz, a sa to djeržecz ze, jako by so to jemu stalo, sčtož my naschemu Blischemu čini my.

Haj, prajiš ty, nasch Boh a Knes je we Nebešach. To ničo newadži, won je tež tudy delkach na Semi. Tehodla dyž ty Kschesžijana widžiš Nusu čerpicz, da wedž, so Krystus Nusu čerpi a twojeje Pomozy potreba. Kajž won sam praji, so won na sudnym Dnju na nas skoržicž ze, so my jemu Jydzje a Picža tradacz dali smy.

Alle to je žalošnje, so my tušamu Wuczbu tak jawnje mamy, a tola ničo na nju nekodžbujemy, runje jako by Boh pschi nas nebył, hacž my jemu tola kojždy Džen a kojždu Sčtundu tak bohaczje bychmy služicž moli. Tajka Nepošluschnošž nebudže k Samolwenju, so bychmy my prajicž žyli, so to wedžili nešsmy. Pschetož tudy steji: Ta druha Kasnja je tej prjenej runa. Sčtuž tehodla Blisheho lubuje, ton lubuje Boha. Tehodla budže so tež to Ssudženje na tamnym Dnju tak mjecz: Dy by ty twojemu Blischemu služit, da by to mi služene bylo, a ja žyl jo tebi bohaczje narunacz, ale twoje dla bydžich ja wumrecž a Konz wsacz moł. Psched tajkim Ssudženjom dyrbeli so my bojecž, pschetož wono budže to wječne Satamanštwo sa so bu cžanecz.

We Samžistwi to ničo žadne neby, so stari Kajtarijo, Wojersžy, Rycžnizy aby teho runja Ludžo, kotrymž so sdašche, so woni we prawje satamanym Sčtancži byli su, prajachu: My smy hacž dotal Schwjetej služili, my žemy njek sapoczecz Bohu služicž. Tehodla bježesche jich wele do Kłoschtyrow, a podachu so bes Michow, aby tajkich wrotnych Klawšaršow. Alle to je jene čertowške Sawedženje bylo. Pschetož sčtuž Bohu služicž ze, ton nedyrbi do Kucžika šalješž, ale bes